

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מבאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator																						
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
הניחא למאן דאמר אין נדרים ונדבות קריבין ביום טוב		!																					לו.	
אלא למאן דאמר נדרים ונדבות קריבין ביום טוב - מאי איכא למימר?		⚡																						לו.
לא מיבעיא למאן דאמר נדרים ונדבות קריבין ביום טוב - דהא לא מתקיים מעם מזבחי כלל, אלא אפילו למאן דאמר נדרים ונדבות אין קריבין ביום טוב - הכתיב מעם מזבחי - מזבחי המיוחד לי, ומאי נינהו - תמיד. ואמר רחמנא (שמות כ"א) מעם מזבחי תקחנו למות.	אלא אמר רבא:	!																						לו.
דיני ממונות הטמאות והטהרות כל.																								לו.
אנא הואי במנינא דבי רבי, ומינאי דידי הוו מתחלי ברישא.	רב:																							לו.
והא אנן מתחילין מן הגדול תנן																								לו.
שאני מנינא דבי רבי, דכולהו מניניהו מן הצד הוו מתחלי.	רבה בריה דרבא, ואיתימא רבי הלל בריה דרבי וולס:																							לו.
מימות משה ועד רבי לא מצינו תורה וגדולה במקום אחד.	ואמר רבה בריה דרבא ואיתימא רבי הלל בריה דרבי וולס:																							לו.
ולא? הא הוה יהושע																								לו.
הוה אלעזר.																								לו.
והא הוה פנחס																								לו.
הו זקנים.																								לו.
והא הוה שאול																								לו.
הוה שמואל.																								לו.
והא נח נפשיה																								לו.
כולהו שניה קאמרינן																								לו.
והא הוה דוד																								לו.
הוה עירא היארי																								לו.
והא נח נפשיה																								לו.
כולהו שניה קאמרינן																								לו.
והא הוה שלמך																								לו.
הוה שמעי בן גרא																								לו.
והא קטליה																								לו.
כוליה שניה קאמרינן																								לו.
הא הוה חזקיה																								לו.
הוה שבנא																								לו.
והא איקטיל																								לו.
כולהו שניה קאמרינן																								לו.

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ♣ שאלה- question ! תירוץ- answer ♣ ראייה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והא הוה עורא										ז		לו:
הוה נחמיה בן חכליה										!		לו:
מימות רבי עד רב אשי לא מצינו תורה וגדולה במקום אחד.	רב אדא בר אהבה, אף אני אומר:									■	◇	לו:
ולא? והא הוה הונא בר נתן										ז		לו:
הונא בר נתן מיכף הוה כייף ליה לרב אשי.										!		לו:
דיני נפשות מתחילין מן הצד.												לו: <
מנא הני מילי?											^	לו:
אמר קרא (שמות כ"ג) לא תענה על רב - לא תענה על רב.	רבי אחא בר פפא:									!	◇	לו:
מהכא (שמואל א' כ"ה) ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגר גם דוד את חרבו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:									!	◇	לו:
שונה אדם לתלמידו, ודן עמו בדיני נפשות.	רב:										■	◇
הטהרות והטמאות, האב ובנו, הרב ותלמידו - מונין להם שנים. דיני ממונות ודיני נפשות ודיני מכות, קידוש החדש ועיבור שנה - אב ובנו, הרב ותלמידו אין מונין להן אלא אחד	מיתבי:									■	ז	לו:
כי קאמר רב - כגון רב כהנא ורב אסי, דלגמריה דרב הוה צריכי, ולסבריה דרב לא הוה צריכי.										!	◇	לו:
עשרה דברים יש בין דיני ממונות לדיני נפשות, וכולן אין נוהגין בשור הנסקל, חוץ מעשרים ושלושה	רבי אבהו:										■	◇
מנא הני מילי?											^	לו:
דאמר קרא (שמות כ"ג) לא תטה משפט אבינך בריבו - משפט אבינוך אי אתה מטה, אבל אתה מטה משפט של שור הנסקל.	רב אחא בר פפא:									!	◇	לו:
עשרה? הא תשעה הון											ז	לו:
הא עשרה קתני											ז	לו:
משום דאין הכל כשרין, ועשרים ושלושה - חדא היא.										!	◇	לו:
הא איכא אחריתי										!	◇	לו:
אין מושיבין בסנהדרין זקן וסריס ומי שאין לו בנים.	דתניא:									■	!	◇
אף אכורי.	רבי יהודה מוסיף:									■	!	◇
וחילופיהן במסית, דרחמנא אמר: (דברים י"ג) לא תחמל ולא תכסה עליו.										■	!	◇
הכל כשרין לדון דיני ממונות.												לו: <
הכל לאתויי מאי?											^	לו:
לאתויי ממזר.	רב יהודה:									!	◇	לו:
הא תנינא חדא זימנא:											ז	לו:
כל הראוי לדון דיני נפשות - ראוי לדון דיני ממונות, ויש ראוי לדון דיני ממונות ואין ראוי לדון דיני נפשות.	[תנן]									■	ז	לו:
לאתויי מאי?	והוינן בה:									^	ז	לו:
לאתויי ממזר	ואמר רב יהודה:									!	ז	לו:
חדא לאתויי גר, וחדא לאתויי ממזר.										!	◇	לו:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
---	---

סנהדרין-זה בורר		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
וצריכא: דאי אשמעינן גר - דראוי לבא בקהל, אבל ממזר - אימא לא. ואי אשמעינן ממזר - דבא מטיפה כשרה, אבל גר דלא בא מטיפה כשרה - אימא - לא, צריכא.													לז:
ואין הכל כשרין לדון דיני נפשות.													לז:
מאי טעמא?													לז:
כשם שבית דין מנוקין בצדק - כך מנוקין מכל מום.	דתני רב יוסף:												לז:
מאי קרא (שיר השירים ד') כולך יפה רעיתי ומום אין בך.	אמימר:												לז:
ודילמא מום ממש?													לז:
אמר קרא והתיצבו שם עמך, עמך - בדומין לך.	רב אחא בר יעקב:												לז:
ודילמא התם משום שכינה?													לז:
אמר קרא (שמות י"ח) ונשאו אתך, אתך - בדומין לך ליהוי.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:												לז:
סנהדרין היתה כחצי גורן עגולה, כדי שיהו רואין זה את זה.													לז:
ושני סופרי הדיינין עומדים לפניהם, אחד מימין ואחד משמאל, וכתבין דברי המזכין ודברי המחייבין.	[ת"ק]												לז:
שלשה, אחד כותב דברי המזכין, ואחד כותב דברי המחייבין, והשלישי כותב דברי המזכין ודברי המחייבין.	רבי יהודה:												לז: